

UKRAINIAN LABOR NEWS
Published semi-weekly by
The Ukrainian Labor News Ass'n
c/o. Pritchard & McGreer Sta.,
Winnipeg, Man.
Subscription \$4.00 a year.
Telephone: St. John 1465

"УКР. РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

ЧАСОПИС для робочого класу —
виходить два рази в тиждень
заказом Видавничого Товариства
Українських Робітничих Вістей.
Передплата \$4.00 на рік.
Редакція за оголошення не відповідає.
Редакція рукописів не повертає.

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
c/o. Pritchard & McGreer Sta.
Winnipeg, Man.

РЕВОЛЮЦІЯ І КУЛЬТУР- НІ ЗАВДАННЯ ПРОЛЕТА- РІАТУ.

Елементи культури будучи мають коріння в культурі попередніх поколінь. Такий процес ми спостерігаємо в минулому. По великій революції 1789 р. Франція вступила в історію під знаком буржуазної культури. Але ми знаємо, що елементи буржуазної культури заклали значно раніше: французькі освітники у своїй "Великій Енциклопедії" тільки сформували її теоретично. На противі 30 років ідеологія великої французької революції, Дідро, Вольтер, д'Аламбер, Гольбах і інші, видали 35 великих томів. Другий колективний твір "Система природи" доповнив це евангеліє буржуазно-революційного руху. Обі ці праці давали відповіді на всі боєві й жагучі питання своєї доби. В них були закладені основи нової науки, етики, права, словом усієї сучасної буржуазної культури, що тоді як найпершої була безпосередньою боротьбу з релігійною культурою середньовічного громадянства. Так і наша пролетарська культура зароджується в капіталістичному світі, але в ній вона представляє тільки слабенькі, жаліє паростки.

Жан Жорес, великий парламентський трибун, бачивши в одній із своїх нахвненіх парламентських промов буржуазну Францію, так скаржився на нове завдання пролетаріату: "На мій погляд наближається час, коли революційно-соціалістичний пролетаріат повинен опанувати організацію доктрину всесвітньої і життєвої. Революційна буржуазія створила енциклопедію, і нам тепер потрібна нова енциклопедія, безкінечно більш широка й зміста, пролетарська. Треба знову переглянути рух людської думки. Треба взяти весь науковий рух, дати головні його результати в руки пролетаріату, той клас, який хоче жити повним життям і освітити всесвітню ярким світлом, де проміня індивідуальних думок потонуть у спільній зорі соціального життя. Ся жива організація соціалістичної енциклопедії буде одним із висших завдань, які завіршили свій день покладе на нашу партію і людськість".

І я би сказав: ся пора настала, й вище завдання вложено на пролетаріат.

Питане пролетарської культури стало не мрією, а дійсністю.

Пролетаріат у багатьох випадках бідного життя почуває в собі буржуазні навички, настрої і нестачу соціалістичного виховання, що мішає йому дуже часто виконувати завдання, поставлені пролетарською революцією. Сучасною пролетаріату, коли він хоче бути повноцінним, треба виховати себе не тільки на соціаліста по переконанню, але й по своїй психології, йому треба розгорнути всі творчі спосібності, щоб побіти дрібно-буржуазну, анархістичну стихію. Боротися з нею можна тільки шляхом виправлення, створення пролетарської культури. Коли десять літ тому назад ся ідея видавалась пустою видумкою, то тепер вона цілком і блискуче займає увагу робітничої класи, і не має такої сили, що її могла би задумати.

Наша пролетарська культура йде на зміну буржуазній. І треба прийняти, що вона буде її протилежною, як капіталістичний устрій з господарського боку протилежний соціалістичному. Капіталістичний устрій анархічний, і його ідеологія індивідуалістична; устрій соціалістичний базується на колективній творчій праці, ідеологія його буде строго моністична, цісна. Той зміст досвіду, що дає нам наш час, настільки великий, що він не тільки недоступний індивідуальному пізнанню, але навіть не вкладається в сучасні форми пізнання. Потрібні нові форми, що могли би вільно охопити і об'єднати весь зміст досвіду в його постійному розвитку. Нові форми при всіх грандіозних складностях повинні бути гармонійні. Капіталістична культура, як анархічна, не в стані дати ці нові форми, строго моністичні. Тільки пролетаріат зможе виконати цю колосальну творчу працю.

Буржуазна культура переживає добу народниці, розквіт і упадку. Тепер ся культура стала контрреволюційною. І наша культура повинна перейти в наступну стадію розвитку. Культура пролетарська становить загальнолюдську культуру, коли зникнуть в громадянській структурі класові різниці. Це не значить, що вона змінить ся у своїх основних принципах. Ні. Вона перейде лише у вищу форму неминучого історичного процесу. Як би стадія розвитку не переходила пролетарська культура, в основі її завжди повинен лежати принцип колективної праці. Це — характерна її риса. В праці — під шум машин і станків, коли безформна матерія перемінюється у гармонійне ціле, укладаються методи творчості, і організаційна логіка, логіка праці, боротьби й думки. В живому єднанні пролетарської армії, в її солідарності в житті складається колективний ідеал і соціалізм нинішнього світу, але в ній вона представляє тільки слабенькі, жаліє паростки.

Але, хто-ж все таки може розв'язати проблему пролетарської культури? Тільки пролетаріат. Тільки він шляхом самодіяльності й революційної творчості; другі групи громадянства, близькі пролетаріату, розв'язати цього завдання не можуть. Вони можуть бути тільки помічниками пролетаріату. Кого-ж маємо на увазі? Перш за все соціалістичну інтелігенцію, котра прийшла до нас і має культурний багаж. Але коли самим робітникам не чужі буржуазні звички, навіть у моменти найвищої революційності, то соціалістична інтелігенція має в собі буржуазну закраску, що в більшій мірі. Тому робітники навмисно критично ставитися до всього, повинні теж проявляти свою критичну чуте в відношенню до своїх співробітників із інших громадянських груп.

Хай робітничий клас сама направить найбільш свої зусилля на створення того, чого їй не достало; хай культурна самостійність буде її постійним гаслом.

Хай живе пролетарська культура, велике знаряддя побіди всесвітнього соціалізму!

П. І. Полянський.

Видержує її, прийняти як цінне в новому будівництві. З цієї точки погляду ми повинні підходити до всього.

Візьмемо науку. В сучасному громадянстві, чим далі йде розділ праці, тим більше повстають спеціалісти, що не тільки глибоко розрізняють організаційно-ідейно, що іноді навіть не розуміють один одного, бо наука будується на різних методах. Нам треба переглянути й інші цінності буржуазної культури, цінності мистецтва: музику, поезію, малювання і т. д. Ся пероюнка буде найкращим засобом будівництва нової пролетарської культури. Мистецтво для нас — організація життя: пролетаріат розуміє краще свій ідеал, коли він крає у вісній його переживає під враженням художнього образу, словесного, музичного, в малюванні або архітектурі. Приведу приклад із недавнього минулого. Робітник почуває себе неспосібним брати участь в демонстрації, що має відбутися. Всякого рода особисті побоювання здержують його, але ось згук Марселя здирає прокидає в біду домівку, захоплюють його; піддавшись задиву згуків, він приєднується до демонстрантів і вже не встиг відорвати ся від цього колектива; ніякі роздумування — дів, жінка, діти, арешт, не встиг його остаточно вилучити. По всьому, він може бути певний, що в той момент забуває все. Та чи кожний із нас не знає на собі впливу музики, малювання або поезії? Словом, нова культура повинна охопити всі області життя й творчості, охопити не поверховно й частинно, а глибоко й у всій широті. Сим означується наше завдання: пролетаріат повинен збирати елементи соціалістичної культури, організувати в строгу систему, яку можна би приміняти у всіх областях буття і людського думання.

Але, хто-ж все таки може розв'язати проблему пролетарської культури? Тільки пролетаріат. Тільки він шляхом самодіяльності й революційної творчості; другі групи громадянства, близькі пролетаріату, розв'язати цього завдання не можуть. Вони можуть бути тільки помічниками пролетаріату. Кого-ж маємо на увазі? Перш за все соціалістичну інтелігенцію, котра прийшла до нас і має культурний багаж. Але коли самим робітникам не чужі буржуазні звички, навіть у моменти найвищої революційності, то соціалістична інтелігенція має в собі буржуазну закраску, що в більшій мірі. Тому робітники навмисно критично ставитися до всього, повинні теж проявляти свою критичну чуте в відношенню до своїх співробітників із інших громадянських груп.

Хай робітничий клас сама направить найбільш свої зусилля на створення того, чого їй не достало; хай культурна самостійність буде її постійним гаслом.

Хай живе пролетарська культура, велике знаряддя побіди всесвітнього соціалізму!

П. І. Полянський.

Вратувала твори штуки.

ПАРИЖ. — Завдяки старанням жінки Троцького, більшовицького міністра війни, в Росії врятовано від знищення багато цінних творів.

А коли буржуазна культура є ворожа соціалістичній культурі, то ми повинні віднести до неї критично, щоб чужі нам теорії і настрої не опанували нами. Ми вважаємо себе соціалістами, але як би кожний з нас проаналізував своє життя, то він знайшов би у себе багато буржуазного. В цьому — наша біда, і вона неминуча. Буржуазна культура довгі літа опановувала нас, і нашому поколінню зразу, однім поривом розв'язати ся не вдалося. Будемо поборювати, виховані в нових умовах, оміне буржуазні пута. Але ми не можемо покласти надій на будуче покоління, історія обов'язує нас самих закріпити наше політичне визволення, ми повинні переглянути стару культуру, піддавши її оцінці класової свідомості, і все, що

ОБ'ЄДНАННЯ КОМУНІСТІВ В АНГЛІЇ.

Чотири партії.

В Англії, Шотландії і Південній Валії існують аж чотири партії, які по своїм засадам і тактиці нічим не відрізняються одна від другої, але всі вони не приступили до рішучого злиття своїх організацій в одну комуністичну партію. Всі вони поділяють принципи Третього Інтернаціоналу, визнають його тактику і весь час ведуть в тому напрямі свою агітаційну і пропагандистську роботу. Всі вони відмовили ся брати яку-будь участь в Другому Інтернаціоналі й за часів війни рішучо стояли проти якого-будь подальшого злиття своїх організацій в одну комуністичну партію. Вони вважали кожну буржуазну демократію вартісною хибю доброго набою, щоб висадити її в повітря; а чи вона була німецькою чи французькою, то справи не міняло.

Найбільшою й наймогутнішою з цих партій треба безумовно вважати Британську Соціалістичну Партію (British Socialist Party), яка має по всій Англії свої організації, улаштує повсюди свої мітинги й має поважний вплив серед робітництва. Центральний орган цієї партії є "The Call" (Заклик), що виходить в Лондоні (Maiden Lane 21 a). Друга партія, яка має до 60 відділів, але меншу кількість членів, оперує головним в Шотландії в такому великому промисловому й осередковому як Глазго, де виходить її головний орган "The Socialist", в накладі 40,000 примірників (30 Renfrew Street, Glasgow).

Називається ся вона Соціалістична Робітничая Партія (Socialist Labour Party); ся провадить чим найбільшу роботу, видає масу літератури і в Глазго має своїх три будинки під кингмарно, друкарню й для всіх своїх установ (46 — 48 — 50 Renfrew Street); її видавництво виходить під тавром "Socialist Labour Press". Була вона заснована відомим ірландським соціалістом Джеймсом Конолі, тим самим, що був засуджений на смерть англійським правительством, при ласкавій участі Артура Гендерсона, голови Другого Інтернаціоналу.

Третя організація, Соціалістична Робітничая Федерация, має своїм полем діяльності головним Лондон, де виходить також і її орган "The Workers' Dreadnought" ("Робітничий Панцир"). На чолі цієї організації стоїть Міс Сільвія Панкгорст, донька відомої суфражистки. (Адрес газети й управи партії такий: Socialist Workers' Federation, 400 Old Ford Road London, E. 3). Ся сама Панкгорст брала вже участь в комуністичному русі на Заході Європи й веде в самому Лондоні завзяту агітацію.

Четверта група найменша кількістю, але найцікавіша хіба місцем свого перебування й полем своєї діяльності, бо працює в південній Валії, посеред гірників, називається ся Південна Валійська Соціалістична Партія (South Wales Socialist Party). Як бачимо, ся остання група виникла наслідком того, щоб виправдати утворення промисловим життям поділ Британії на три господарські осередки, — Шотландію, Англію й Валію.

Конференція.

Вже давно ці групи старали ся прийти якось до згоди й заснувати одну комуністичну партію для всієї Британії, себто для Валії, Англії й Шотландії, але всі заходи розбивали ся о підводне камінь, що виринало з тих вод англійського політичного життя в виді так званого питання про участь в Робітничій Партії (Labour Party).

Та весною цього року відбула ся ще одна подібна конфе-

ренція, про яку ми вважаємо тут потрібним дати деякі інформації. На сій конференції, 13. марта 1920, взяли участь ось які особи й партії: Ф. Піт, Ф. Вільс, Д. Ф. Годсон — від Британської Соціалістичної Партії (B. S. P.); Е. Тейлор, А. Сміт, Т. Мічель — від Соціалістичної Робітничої Партії (S. L. P.); С. Панкгорст, Л. Сміт, Лоріон — від Робітничої Соціалістичної Федерации (S. W. F.); та Н. Едвардс, Ф. Фіпен, Д. Фіпен — від Південно-Валійської Соціалістичної Громади (S. W. S. S.).

Британська Соціалістична Партія, що раніш вимагала собі право залишати ся в ряді реакційної Робітничої Партії і тим розбила попередні переговори, — нині вже готова була зробити такі великі уступки задля великої справи об'єднання, щоб аж усунути спірну точку до степені її прихильності всіма іншими групами. Перша її умова була така, що вони годили ся на замовчане питання про союз з Робітничою Партією аж до здійснення об'єднання, але через три місяці по тому нова Комуністична Партія мусіла б поставити на референдум питання про вступ до Робітничої Партії. Соціалістична Робітничая Партія на се не могла погодитися, бо Британська Соціалістична Партія була численнішою й переважала б решту при референдумі.

Тоді підчас мартових конференцій Б. С. П. наважилась усунути зовсім питання референдуму, але за те вона в особі Годсона обстоювала право місцевих груп зв'язуватися з місцевими комітетами Робітничої Партії й заздалегідь казала про пропаганду, яку кожний член майбутньої партії має поводити в середині партії. Жадна з інших партій не хотіла погодитися на подібне толкування відмови й висловились, що Б. С. П. мусить виразно, точно й твердо кинути думку про співробітництво в лоні Робітничої Партії. А Соціалістична Робітничая Партія навіть заявила, що очевидно до згоди ніяк не може прийти, бо для неї (С. Р. П.) буде неможливо приступити до об'єднання партій, коли вона бачить, що більшість членів Б. С. П. на зв'язок (affiliation) з Робітничою Партією. Інші групи так само проти всякої можливої зв'язки майбутньої Комуністичної Партії з Р. П. Такий чинимий ся конференція на жаль скінчилась мертвим замком так як і попередні, і все через те-ж питання.

Та Б. С. П. передбачає ще одну точку про відокремлене до парламенту, де очевидно прийде ся зіткнутися з С. Панкгорст, яка палає непримиримо ворожою до парламентаризму, і тут вже решта груп цілком з нею розходиться.

Ухвалено знову передати питання до окремих партій на перегляд і будемо відіятися, що майбутня конференція принесе однудушну ухвалу за єдину Комуністичну Партію.

Остання конференція.

Всі попередні наради кінчали ся негедогою про зв'язок з реакційною Labor Party. Се навіть викликало усунення деяких вождів з Соціалістичної Робітничої Партії, які були пішли на компроміс. Та після кількох невдалих спроб порозуміти ся з Британською Соціалістичною Партією, Сільвія Панкгорст та кілька інших товаришів запропонували скликати конференцію всіх соціалістичних груп, що стоять за принципи Третього Інтернаціоналу і пропагують соціалізм. Така конференція відбулась 19 і 20 червня 1920 у Лондоні, але вона далеко не всіх згуртувала.

В усюмо разі там було виголошено низку резолюцій, що мають стати основою програми Британської Комуністичної Партії, яка буде остаточно збудована на вересневій всебританській конференції всіх комуністичних груп.

Таким чином ми можемо сподіватися, що в вересні 1920 року загальнобританська конференція всіх комуністичних груп і партій утворить є-

дину Комуністичну Партію Британії і тоді справа класової боротьби на британських островах, справа пропаганди ідей революції й справа самої соціалістичної революції піде певнішим кроком.

Gregory.
(Нова Доба).

ПРОПАМ'ЯТНА ЗАПИСКА

(Маленький фейлетон.)

Нам доставлено копію ось якого документу:

Р. С. Д. Р. П.
Пролетарі всіх країн, єднатесь!

Деклярація англійських робітників.

Дорогі товариші!

В доповнене до того, що наші представники оповіли Вам в особистих розмовах, на зборах друкарів в ухвалі проклами, — нині вже готова була зробити такі великі уступки задля великої справи об'єднання, щоб аж усунути спірну точку до степені її прихильності всіма іншими групами. Перша її умова була така, що вони годили ся на замовчане питання про союз з Робітничою Партією аж до здійснення об'єднання, але через три місяці по тому нова Комуністична Партія мусіла б поставити на референдум питання про вступ до Робітничої Партії. Соціалістична Робітничая Партія на се не могла погодитися, бо Британська Соціалістична Партія була численнішою й переважала б решту при референдумі.

Тоді підчас мартових конференцій Б. С. П. наважилась усунути зовсім питання референдуму, але за те вона в особі Годсона обстоювала право місцевих груп зв'язуватися з місцевими комітетами Робітничої Партії й заздалегідь казала про пропаганду, яку кожний член майбутньої партії має поводити в середині партії. Жадна з інших партій не хотіла погодитися на подібне толкування відмови й висловились, що Б. С. П. мусить виразно, точно й твердо кинути думку про співробітництво в лоні Робітничої Партії. А Соціалістична Робітничая Партія навіть заявила, що очевидно до згоди ніяк не може прийти, бо для неї (С. Р. П.) буде неможливо приступити до об'єднання партій, коли вона бачить, що більшість членів Б. С. П. на зв'язок (affiliation) з Робітничою Партією. Інші групи так само проти всякої можливої зв'язки майбутньої Комуністичної Партії з Р. П. Такий чинимий ся конференція на жаль скінчилась мертвим замком так як і попередні, і все через те-ж питання.

Та Б. С. П. передбачає ще одну точку про відокремлене до парламенту, де очевидно прийде ся зіткнутися з С. Панкгорст, яка палає непримиримо ворожою до парламентаризму, і тут вже решта груп цілком з нею розходиться.

Ухвалено знову передати питання до окремих партій на перегляд і будемо відіятися, що майбутня конференція принесе однудушну ухвалу за єдину Комуністичну Партію.

Остання конференція.

Всі попередні наради кінчали ся негедогою про зв'язок з реакційною Labor Party. Се навіть викликало усунення деяких вождів з Соціалістичної Робітничої Партії, які були пішли на компроміс. Та після кількох невдалих спроб порозуміти ся з Британською Соціалістичною Партією, Сільвія Панкгорст та кілька інших товаришів запропонували скликати конференцію всіх соціалістичних груп, що стоять за принципи Третього Інтернаціоналу і пропагують соціалізм. Така конференція відбулась 19 і 20 червня 1920 у Лондоні, але вона далеко не всіх згуртувала.

В усюмо разі там було виголошено низку резолюцій, що мають стати основою програми Британської Комуністичної Партії, яка буде остаточно збудована на вересневій всебританській конференції всіх комуністичних груп.

Таким чином ми можемо сподіватися, що в вересні 1920 року загальнобританська конференція всіх комуністичних груп і партій утворить є-

дину Комуністичну Партію Британії і тоді справа класової боротьби на британських островах, справа пропаганди ідей революції й справа самої соціалістичної революції піде певнішим кроком.

Gregory.
(Нова Доба).

ПРОПАМ'ЯТНА ЗАПИСКА

(Маленький фейлетон.)

Нам доставлено копію ось якого документу:

Р. С. Д. Р. П.
Пролетарі всіх країн, єднатесь!

Деклярація англійських робітників.

Дорогі товариші!

В доповнене до того, що наші представники оповіли Вам в особистих розмовах, на зборах друкарів в ухвалі проклами, — нині вже готова була зробити такі великі уступки задля великої справи об'єднання, щоб аж усунути спірну точку до степені її прихильності всіма іншими групами. Перша її умова була така, що вони годили ся на замовчане питання про союз з Робітничою Партією аж до здійснення об'єднання, але через три місяці по тому нова Комуністична Партія мусіла б поставити на референдум питання про вступ до Робітничої Партії. Соціалістична Робітничая Партія на се не могла погодитися, бо Британська Соціалістична Партія була численнішою й переважала б решту при референдумі.

ренція, про яку ми вважаємо тут потрібним дати деякі інформації. На сій конференції, 13. марта 1920, взяли участь ось які особи й партії: Ф. Піт, Ф. Вільс, Д. Ф. Годсон — від Британської Соціалістичної Партії (B. S. P.); Е. Тейлор, А. Сміт, Т. Мічель — від Соціалістичної Робітничої Партії (S. L. P.); С. Панкгорст, Л. Сміт, Лоріон — від Робітничої Соціалістичної Федерации (S. W. F.); та Н. Едвардс, Ф. Фіпен, Д. Фіпен — від Південно-Валійської Соціалістичної Громади (S. W. S. S.).

Британська Соціалістична Партія, що раніш вимагала собі право залишати ся в ряді реакційної Робітничої Партії і тим розбила попередні переговори, — нині вже готова була зробити такі великі уступки задля великої справи об'єднання, щоб аж усунути спірну точку до степені її прихильності всіма іншими групами. Перша її умова була така, що вони годили ся на замовчане питання про союз з Робітничою Партією аж до здійснення об'єднання, але через три місяці по тому нова Комуністична Партія мусіла б поставити на референдум питання про вступ до Робітничої Партії. Соціалістична Робітничая Партія на се не могла погодитися, бо Британська Соціалістична Партія була численнішою й переважала б решту при референдумі.

Тоді підчас мартових конференцій Б. С. П. наважилась усунути зовсім питання референдуму, але за те вона в особі Годсона обстоювала право місцевих груп зв'язуватися з місцевими комітетами Робітничої Партії й заздалегідь казала про пропаганду, яку кожний член майбутньої партії має поводити в середині партії. Жадна з інших партій не хотіла погодитися на подібне толкування відмови й висловились, що Б. С. П. мусить виразно, точно й твердо кинути думку про співробітництво в лоні Робітничої Партії. А Соціалістична Робітничая Партія навіть заявила, що очевидно до згоди ніяк не може прийти, бо для неї (С. Р. П.) буде неможливо приступити до об'єднання партій, коли вона бачить, що більшість членів Б. С. П. на зв'язок (affiliation) з Робітничою Партією. Інші групи так само проти всякої можливої зв'язки майбутньої Комуністичної Партії з Р. П. Такий чинимий ся конференція на жаль скінчилась мертвим замком так як і попередні, і все через те-ж питання.

Та Б. С. П. передбачає ще одну точку про відокремлене до парламенту, де очевидно прийде ся зіткнутися з С. Панкгорст, яка палає непримиримо ворожою до парламентаризму, і тут вже решта груп цілком з нею розходиться.

Ухвалено знову передати питання до окремих партій на перегляд і будемо відіятися, що майбутня конференція принесе однудушну ухвалу за єдину Комуністичну Партію.

Остання конференція.

Всі попередні наради кінчали ся негедогою про зв'язок з реакційною Labor Party. Се навіть викликало усунення деяких вождів з Соціалістичної Робітничої Партії, які були пішли на компроміс. Та після кількох невдалих спроб порозуміти ся з Британською Соціалістичною Партією, Сільвія Панкгорст та кілька інших товаришів запропонували скликати конференцію всіх соціалістичних груп, що стоять за принципи Третього Інтернаціоналу і пропагують соціалізм. Така конференція відбулась 19 і 20 червня 1920 у Лондоні, але вона далеко не всіх згуртувала.

В усюмо разі там було виголошено низку резолюцій, що мають стати основою програми Британської Комуністичної Партії, яка буде остаточно збудована на вересневій всебританській конференції всіх комуністичних груп.

Таким чином ми можемо сподіватися, що в вересні 1920 року загальнобританська конференція всіх комуністичних груп і партій утворить є-

дину Комуністичну Партію Британії і тоді справа класової боротьби на британських островах, справа пропаганди ідей революції й справа самої соціалістичної революції піде певнішим кроком.

Gregory.
(Нова Доба).

ПРОПАМ'ЯТНА ЗАПИСКА

(Маленький фейлетон.)

Нам доставлено копію ось якого документу:

Р. С. Д. Р. П.
Пролетарі всіх країн, єднатесь!

Деклярація англійських робітників.

Дорогі товариші!

В доповнене до того, що наші представники оповіли Вам в особистих розмовах, на зборах друкарів в ухвалі проклами, — нині вже готова була зробити такі великі уступки задля великої справи об'єднання, щоб аж усунути спірну точку до степені її прихильності всіма іншими групами. Перша її умова була така, що вони годили ся на замовчане питання про союз з Робітничою Партією аж до здійснення об'єднання, але через три місяці по тому нова Комуністична Партія мусіла б поставити на референдум питання про вступ до Робітничої Партії. Соціалістична Робітничая Партія на се не могла погодитися, бо Британська Соціалістична Партія була численнішою й переважала б решту при референдумі.

Тоді підчас мартових конференцій Б. С. П. наважилась усунути зовсім питання референдуму, але за те вона в особі Годсона обстоювала право місцевих груп зв'язуватися з місцевими комітетами Робітничої Партії й заздалегідь казала про пропаганду, яку кожний член майбутньої партії має поводити в середині партії. Жадна з інших партій не хотіла погодитися на подібне толкування відмови й висловились, що Б. С. П. мусить виразно, точно й твердо кинути думку про співробітництво в лоні Робітничої Партії. А Соціалістична Робітничая Партія навіть заявила, що очевидно до згоди ніяк не може прийти, бо для неї (С. Р. П.) буде неможливо приступити до об'єднання партій, коли вона бачить, що більшість членів Б. С. П.